

Casa d'Isidre Guardiola

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer del Dipòsit, número 16; carrer Major de la Floresta, número 17
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.442682143767
Longitud: 2.0751905032932
UTM Est (X): 422744
UTM Nord (Y): 4588313

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 490
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle: XX
Any: 1930
Autoria de l'element: Lluís G. Colomer Ballot
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa C-25.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 2885908DF2828F0001IF
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 04/12/2023 - 08:30

Descripció

Xalet unifamiliar de tendència classicista projectat el 1930 per l'arquitecte Lluís G. Colomer Ballot. Consta de planta baixa, pis i golfes. La teulada és a quatre vessants.

La façana principal presenta una composició simètrica a partir de tres eixos d'obertures, el central emfatitzat per un porxo sobre l'entrada. El porxo està conformat per columnes d'estil jònic que suporten un balcó amb balustrada de peces de morter modelat entre pilastrons. A cada costat de la porta hi ha una finestra. Al primer pis hi ha tres obertures: una porta que dona accés al balcó i una finestra a cada costat. Totes les obertures són d'arc carpanell rebaixat. El coronament de l'edifici es resol amb un mur ressaltat a la part central amb una cartel·la de coronament, de forma ondulada i motllurada. A sota té un òcul de ventilació del sostremort amb una garlanda vegetal i floral.

Història

Per a la construcció d'aquest xalet, Isidre Guardiola va demanar permís d'obres per construir-lo el 10 de juny de 1930. El projecte era de Lluís G. Colomer Ballot. Va obtenir el vistiplau el 30 de juliol del mateix any per part de la Comissió Municipal Permanent.

Lluís G. Colomer Ballot va ser arquitecte i autor dels projectes de l'edifici d'habitatges d'estil noucentista del carrer Topazi número 23, al barri de Gràcia de Barcelona, del xalet modernista de Can Valentí, a Montcada i Reixac i, a la Floresta, de l'edifici del Casino, entre d'altres.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

